ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΠΕΜΠΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 14ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1984 [1]

SpA Alfer
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«ΕΚΑΧ — υπέρβαση ποσοστώσεως παραδόσεων — πρόστιμο»

Υπόθεση 2/83

Περίληψη

ΕΚΑΧ — Παραγωγή — Σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής και παραδόσεων χάλυβα — Υπέρβαση της ποσοστώσεως παραδόσεων εντός δεδομένου τριμήνου — Μείωση των παραδόσεων στη διάρκεια μεταγενέστερου τριμήνου προκειμένου να συμψηφιστεί η υπέρβαση — Ανεπίτρεπτο — Εξαιρετικές δυσχέρειες της επιχειρήσεως όσον αφορά την τήρηση της ποσοστώσεως — Καθυστερημένη αντίδραση της Επιτροπής — Μείωση του προστίμου

(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 58· γενική απόφαση 1831/81, άρθρο 8, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2804/81, και 12)

Στην υπόθεση 2/83,

SpA Alfer, Pisogne (Brescia, Ιταλία) εκπροσωπούμενη από το διευθύνοντα σύμβουλό της Antonio Giordani, επικουρούμενο από τον Cesare Castelli, δικηγόρο Brescia, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Guy Thomas, 11a, boulevard Joseph-II,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπης των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, επίσης μέλος της εν λόγω νομικής υπηρεσίας,

καθής,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με τη διατύπωση της προσφυγής, την ακύρωση ή, τουλάχιστον, την τροποποίηση της αποφάσεως 24/XI/82 — C(82) 1631/4 οριστ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 7 Δεκεμβρίου 1982 και με την οποία της επιβλήθηκε πρόστιμο λόγω φερομένης παραβάσεως ορισμένων εφαρμοστέων κοινοτικών κανόνων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart, O'Due, U. Everling, και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Με την απόφασή της 1831/81/ΕΚΑΧ της 24ης Ιουνίου 1981, η Επιτροπή εισήγαγε σύστημα ελέγχου και νέο σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 180, σ. 1). Στο πλαίσιο αυτής της αποφάσεως, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 1833/81/ΕΚΑΧ της 3ης Ιουλίου 1981, περί του καθορισμού των ποσοστών μειώσεως για το τρίτο τρίμηνο του 1981. Δυνάμει αυτής της τελευταίας, ενημέρωσε με συστημένο έγγραφο της 10ης Αυγούστου 1981, την εταιρεία Alfer SpA στην Pisogne (στο εξής καλούμενη Alfer) ότι για το τρίτο τρίμηνο του 1981 (Ιούλιος, Αύγουστος και Σεπτέμβριος) θα εφαρμοζόταν επίσης, εκτός από τη μείωση των ποσοστώσεων παραγωγής, και μείωση των ποσοστώσεων παραδόσεων στην κοινή αγορά και ότι, για τις κατηγορίες προϊόντων V και VI η πρώτη αυτών των ποσοστώσεων έχει καθο-

ριστεί στους 18 057 τόνους και η δεύτερη στους 5 079 τόνους.

Η μεγάλη διαφορά μεταξύ της ποσοστώσεως παραγωγής και της ποσοστώσεως παραδόσεων, που έχουν καθοριστεί, εξηγείται από το γεγονός ότι η Alfer είναι μεταποιητική επιχείρηση που έχει εργαστεί, όσον αφορά σημαντικό μέρος της παραγωγής της, για λογαριασμό άλλων επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα.

Με συστημένη επιστολή της 28ης Αυγούστου 1981, η Alfer επισήμανε στην Επιτροπή ότι ενώ δεν είχε τίποτε να πει κατά της ποσοστώσεως παραγωγής, αντίθετα, η ποσόστωση πωλήσεων που είχε οριστεί γι' αυτήν ήταν καταφανώς εσφαλμένη, δεδομένου ότι είχε υπολογιστεί επί ετήσιας ποσότητας αναφοράς που δεν λάμβανε υπόψη το γεγονός ότι αυτή είχε ασκήσει μέχρι τον Ιούνιο του 1980 μεταποιητική δραστηριότητα για λογαριασμό της εταιρείας Acciaierie di Pisogne SpA, που αντιπροσώπευε μέχρι το 60 % περίπου του συνόλου της παραγωγής που εν συνεχεία αυτή η τελευταία πωλούσε στην κοινή αγορά. Επειδή εντούτοις, η Acciaierie di Pisogne είχε παύσει τις εργασίες της τον Ιούλιο του 1980, η Alfer ήταν υποχρεωμένη να πωλήσει αυτό το μέρος της παραγωγής της απευθείας στην κοινή αγορά.

Με έγγραφο της 4ης Νοεμβρίου 1981, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα την αύξηση σε 23 217 τόνους της τριμηνιαίας ποσότητας αναφοράς και τη συσχετική αύξηση, σε 15 091 τόνους, της ποσοστώσεως παραδόσεων στο εσωτερικό της κοινής αγοράς· οι ποσότητες αυτές αντικαθιστούσαν τις ποσότητες που είχαν καθοριστεί στην προηγούμενη επιστολή της 10ης Αυγούστου 1981. Η Επιτροπή προσέθετε ότι οι εν λόγω διατάξεις ήσαν εφαρμόσιμες κατά το τρίτο τρίμηνο του 1981, αλλ' ότι, εν πάση περιπτώσει, η επιχείρηση είχε την άδεια να μεταφέρει στο τέταρτο τρίμηνο τις ποσότητες που είχαν οριστεί ανάλογα με την αύξηση της ποσοστώσεως και που δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν στη διάρκεια του τρίτου τριμήνου.

Η αύξηση της ποσοστώσεως παραδόσεων επήλθε δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, της αποφάσεως 1831/81, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2804/81/ΕΚΑΧ της 23ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ L 278, σ. 1).

Το κείμενο της διατάξεως αυτής έχει ως εξής:

«2. Η Επιτροπή δύναται, εφόσον η επιχείρηση αποδείξει ότι ο καθορισμός των παραγωγών αναφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 1 της προκαλεί σοβαρά προβλήματα, να προβεί σε κατάλληλη προσαρμογή των ποσοτήτων αναφοράς στις εξής περιπτώσεις:

— ...

— όταν η επιχείρηση δεν έχει εξαγάγει κατά την περίοδο των δώδεκα καλύτερων μηνών περισσότερο από 5 % της παραγωγής της προς τρίτες χώρες και εφόσον το ποσοστό των παραδόσεών της στην κοινή αγορά, βάσει της ολικής της παραγωγής κατά την περίοδο των 12 καλύτερων μηνών είναι κατώτερο από 90 %.»

Από το προαναφερόμενο έγγραφο της 4ης Νοεμβρίου 1981 προκύπτει ότι η αύξηση της ποσοστώσεως παραδόσεων υπολογίστηκε βάσει ποσότητας αναφοράς αντίστοιχης με 90 % της παραγωγής αναφοράς της Alfer.

Με έγγραφο της 25ης Φεβρουαρίου 1982, η Επιτροπή προσήψε στην Alfer, βάσει του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, ότι είχε υπερβεί στη διάρκεια του τρίτου τριμήνου του 1981, μέχρι 2 402 τόνους, το μέρος της ποσοστώσεως παραγωγής που μπορούσε να παραδοθεί στην κοινή αγορά για τις κατηγορίες προϊόντων V και VI.

Με επιστολή της 9ης Μαρτίου 1982, η Alfer επισήμανε ότι μόλις στις 4 Νοεμβρίου 1981 της είχε ανακοινωθεί το ποσό προσαρμογής της ποσοστώσεως για το τρίτο τρί-

μηνο του 1981 και δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να μειώσει κατά 2 402 τόνους τις δικές της παραδόσεις στην κοινή αγορά στη διάρκεια ορισμένου τριμήνου προκειμένου να συμψηφίσει την ως άνω υπέρβαση. Οι αντιπρόσωποι της επιχειρήσεως επανέλαβαν τις δηλώσεις αυτές στη διάρκεια συνεδριάσεως, στις 11 Ιουνίου 1982.

Επειδή η επιχείρηση είχε ομολογήσει τα πραγματικά περιστατικά που της είχαν καταλογιστεί και επειδή οι παρατηρήσεις που είχε υποβάλει προς υπεράσπισή της δεν είχαν καμία αξία, η Επιτροπή επέβαλε στην Alfer με την απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1982 πρόστιμο 180 150 ECU, ίσο με 241 498 281 λιρέτες.

Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Ιανουαρίου 1983.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία, χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Με διάταξη της 6ης Ιουλίου 1983, το Δικαστήριο αποφάσισε την ανάθεση της υποθέσεως στο πέμπτο τμήμα.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *Alfer* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, όλως επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το πρόστιμο·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα της καθής·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η *Alfer* θεωρεί ότι η επιβολή κυρώσεως είναι παράνομη τόσο λόγω του ότι δεν υφίσταται η φερομένη παράβαση όσο και λόγω του εμφανώς άδικου χαρακτήρα της κυρώσεως καθώς και, επικουρικώς, λόγω του υπερβολικού ποσού του προστίμου αν ληφθούν υπόψη τα πραγματικά περιστατικά.

Η Alfer προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Ο *πρώτος* συνίσταται στο ότι η παράβαση είναι ανύπαρκτη. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ανακοίνωσε τις ποσοστώσεις για το τρίτο τρίμηνο του 1981 παρά μόνο με το έγγραφό της της 10ης Αυγούστου 1981, δεν μπορεί να απαιτεί την εφαρμογή αυτών των ποσοστώσεων από την 1η Ιουλίου 1981 εφόσον η εφαρμογή θεωρείται ότι γίνεται από την ημερομηνία λήψεως της ανακοινώσεως των ποσοστώσεων. Η Alfer είναι της γνώμης ότι η γενική απόφαση της Επιτροπής έπρεπε να αρχίσει να παράγει τα έννομα αποτελέσματά της είτε από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της στην Επίσημη Εφημερίδα είτε από την ημερομηνία της κοινοποιήσεώς της στην επιχείρηση. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του μη αυτόματου χαρακτήρα του συστήματος, που προβλέπει ότι η ποσόστωση κοινοποιείται ιδιαιτέρως στις διάφορες επιχειρήσεις και λόγω του ότι θα ήταν απαραίτητο για την επιχείρηση να προβεί σε υπολογισμό για να εξελέγξει τις ποσοστώσεις της ήδη πριν από αυτή την κοινοποίηση, αποκλειόταν η απόφαση να αρχίσει να ισχύει από το χρόνο της δημοσιεύσεώς της. Επομένως, η Επιτροπή έσφαλε εντελώς αξιώνουσα την αναδρομική ισχύ της αποφάσεως.

Από πρακτικής απόψεως, η Alfer επικαλείται την αδυναμία, για λόγους λογιστικής όσον αφορά την αποθήκευση, το απασχολούμενο προσωπικό και τις οριστικές παραγγελίες, να σταματήσει η παραγωγή, ή στη συγκεκριμένη περίπτωση, να σταματή-

σουν οι πωλήσεις, ώστε να μπορέσει να συμψηφιστεί σε ένα μήνα (το Σεπτέμβριο), η αύξηση της παραγωγής και των πωλήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί προηγουμένως, σε διάστημα δύο μηνών.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι η εν λόγω απόφαση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 4 Ιουλίου 1981 και ότι από την ημερομηνία αυτή οι επιχειρήσεις όφειλαν να τη γνωρίζουν ή, τουλάχιστον, θεωρείται ότι τη γνώριζαν. Κατά την Επιτροπή, οι επιχειρήσεις μπορούσαν, με βάση έναν απλό υπολογισμό, να γνωρίζουν τις ποσοστώσεις, που ήταν δυνατό να παραδοθούν στην αγορά. Αφού ανέτρεψε τον ισχυρισμό περί επιδράσεως της φερομένης καθυστερήσεως στην ανακοίνωση των ποσοστώσεων, τόσο από πρακτικής όσο και από νομικής απόψεως, η Επιτροπή προσθέτει ότι, λαμβανομένης υπόψη της ετήσιας διακοπής της λειτουργίας των εγκαταστάσεων, ήταν ουσιαστικά αδύνατο για μια επιχείρηση να εξαντλήσει τις ποσοστώσεις της προτού λάβει γνώση της επίσημης ανακοινώσεως της Επιτροπής στις αρχές του Αυγούστου 1981.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Alfer ήταν υποχρεωμένη να τηρήσει την απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της στην Επίσημη Εφημερίδα, ενώ η ατομική απόφαση δεν ήταν τίποτε άλλο, εν προκειμένω, παρά μέτρο εφαρμογής της γενικής αποφάσεως και, για το λόγο αυτό, δεν παρείχε νέα δικαιώματα στο ενδιαφερόμενο μέρος αφού τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των επιχειρήσεων είχαν ήδη καθοριστεί στη γενική απόφαση.

Με *το δεύτερο λόγο ακυρώσεως* επιδιώκεται να αποδειχτεί ότι η επίδικη απόφαση ήταν προφανώς άδικη εφόσον δεν ελάμβανε υπόψη της τη συγκεκριμένη περίπτωση, κατά την οποία η επιχείρηση ασκούσε μέχρι 60 με 70 % μεταποιητική δραστηριότητα για λογαριασμό άλλης επιχειρήσεως. Κατά την Alfer, η ποσόστωση παραδόσεων που της είχαν καθορίσει δεν ήταν δυνατό να περιοριστεί κατά τη διάρκεια αυτής της ειδικής καταστάσεως. Δεν έπρεπε να είχε υπολογιστεί σε συνάρτηση με την πραγματική παραγωγή της επιχειρήσεως, δηλαδή σύμφωνα με τα κριτήρια που η Επιτροπή χρησιμοποίησε κατόπιν στην απόφασή της 2804/81.

Η Alfer προβάλλει ότι έχει προκληθεί εμφανής, δυσμενής γι' αυτήν, διάκριση σε σχέση με τις άλλες επιχειρήσεις, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι υποχρεώθηκε να προβεί σε αποθεματοποίηση παρά την κρίση που πλήττει τον τομέα και την ίδια την επιχείρηση. Όπως, ένα τέτοιο μέτρο δεν ήταν δυνατό, λόγω τόσο της ελλείψεως των απαραίτητων μετρητών για την αγορά του υλικού όσο και της αδυναμίας από λογιστικής απόψεως να αποθηκευτεί υλικό που δεν επιτρέπεται να πωληθεί. Επιπλέον, η επιχείρηση πρέπει να λάβει υπόψη της την απειλητική κατάσταση στο συνδικαλιστικό χώρο. Σ' αυτό θα πρέπει να προστεθεί η διατάραξη, σε σχέση με τις άλλες επιχειρήσεις, που συνδέεται με την ενδεχόμενη αναγκαστική μείωση της παραγωγής, για τους ανωτέρω λόγους, σε περίπτωση περιορισμού των πωλήσεων. Είναι, επομένως, εμφανές ότι η Alfer, αντιμετωπίζοντας μία παράνομη απόφαση της Επιτροπής, σκέφθηκε ότι δεν είχε καμία υποχρέωση να συμμορφωθεί μ' αυτήν και να περιορίσει την πώληση σε 5 079 τόνους.

Έτσι, υπογραμμίζει η Alfer, όταν η Επιτροπή ισχυρίζεται στην απόφασή της ότι η επιχείρηση δεν μπορεί να υπερβεί τη δεινα ποσόστωση το τρίτο τρίμηνο του 1981, επειδή η τροποποίηση της γενικής αποφάσεως 1831/81 τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Οκτωβρίου 1981, λησμονεί ότι η πρώτη της απόφαση που καθόριζε τις ποσοστώσεις της Alfer ήταν παράνομη για τους λόγους

που έχουν εκτεθεί πιο πάνω και ότι συνεπώς, η επιχείρηση δεν είχε καμία υποχρέωση να συμμορφωθεί προς αυτήν. Το γεγονός αυτό, εξάλλου, αποδέχθηκε σιωπηρά η Επιτροπή, ακριβώς με την αύξηση της ποσοστώσεως στην οποία προέβη η Επιτροπή μετά την τροποποίηση της γενικής αποφάσεως 1831/81.

Προς ενίσχυση της καλής της πίστης, η Alfer υποστηρίζει ότι πάντα τήρησε τις ποσοστώσεις παραγωγής και ότι μείωσε, κατ' αναλογία προς αυτές, τις ποσοστώσεις πωλήσεων.

Όσον αφορά το δεύτερο λόγο ακυρώσεως που πρόβαλε η Alfer, η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι ο λόγος αυτός δεν μπορεί να ανθέξει σε κριτική εξέταση δεδομένου ότι η απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ εφαρμόστηκε κανονικά στην προκείμενη περίπτωση αφού η εξαιρετική κατάσταση της Alfer δεν ήταν δυνατό να ληφθεί υπόψη από τον κανονισμό που ίσχυε τότε. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η απόφαση 2804/81/ΕΚΑΧ εξεδόθη, ακριβώς, για να ληφθούν υπόψη εξαιρετικές περιπτώσεις όπως αυτή της Alfer.

Η Επιτροπή συνάγει ότι έχει εφαρμόσει ορθώς την απόφαση 1831/81 και ότι μόνο μετά την έκδοση της αποφάσεως 2804/81 κατέστη δυνατό να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η Alfer με την επιστολή της της 28ης Αυγούστου 1981.

Λαμβάνοντας υπόψη τη σπουδαιότητα της προσαρμογής των ποσοστώσεων στην οποία προέβη καθώς και την υπέρβαση της τελικής ποσοστώσεως εκ μέρους της επιχειρήσεως, που ανέρχεται σε 2 402 τόνους, η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι η επιχείρηση κατέβαλε προσπάθειες για να περιορίσει τις παραδόσεις της.

Ο *τρίτος λόγος ακυρώσεως* τον οποίο ανέπτυξε η Alfer συνίσταται στην ύπαρξη έκδηλης αντιφάσεως στην προσβαλλόμενη απόφαση. Πράγματι, ενώ αφενός αρνήθηκε στην Alfer να συμψηφίσει τις υπερβάσεις ποσοστώσεων κατά τη διάρκεια των επόμενων τριμήνων, αφετέρου επέτρεψε στην επιχείρηση, με το έγγραφό της της 4ης Νοεμβρίου, να μεταφέρει στο τέταρτο τρίμηνο του 1981 το σύνολο των ποσοστώσεων που συνδέονται με την αύξηση του τμήματος της ποσοστώσεως που χορηγήθηκε στην επιχείρηση και οι οποίες δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί στη διάρκεια του τρίτου τριμήνου 1981. Η Alfer θεωρεί ότι αυτή η προβαλλόμενη αντίφαση καθιστά την αιτιολογία της προσβαλλομένης πράξεως εμφανώς ελαττωματική.

Όσον αφορά αυτόν τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι η δυνατότητα να δοθεί άδεια στην επιχείρηση να μεταφέρει στο επόμενο τρίμηνο την ενδεχόμενη αύξηση ποσοστώσεως, που δεν είχε πραγματοποιηθεί στη διάρκεια του τρίτου τριμήνου του 1981, αποσκοπούσε στο να ληφθούν υπόψη οι δυσχέρειες της επιχειρήσεως και ότι αυτή η δυνατότητα προσφέρθηκε προκειμένου να ανταποκριθεί στην αρχή της επιεικείας. Όσον αφορά την άρνηση να επιτραπεί στην επιχείρηση να συμψηφίσει την υπέρβαση στη διάρκεια της παραδόσεως κατά τη διάρκεια μεταγενέστερου τριμήνου, η Επιτροπή καταδεικνύει ότι μια τέτοια άδεια ήταν αδύνατο να παρασχεθεί δεδομένου ότι το σύστημα των ποσοστώσεων προβλέπει τριμηνιαίες ποσοστώσεις και ότι πάντοτε αποκλείστηκε ο συμψηφισμός με τριμηνιαίες ποσοστώσεις που αντιστοιχούν στα άλλα τρίμηνα.

Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αν η Alfer είχε κρίνει την εποχή εκείνη ότι η χορηγηθείσα ποσόστωση ήταν παράνομη, έπρεπε να την προσβάλει. Δεδομένου ότι δεν το έπραξε, η επιχείρηση οφείλει, συνεπώς, να συμμορφωθεί προς το εν λόγω μέτρο.

Όσον αφορά τη μείωση του προστίμου, η Επιτροπή παραπέμπει στα επιχειρήματα που προέβαλε κατά της ακυρώσεως της αποφάσεως που επιβάλλει το πρόστιμο.

IV — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 16ης Νοεμβρίου 1983, η εταιρεία Alfer SpA, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο C. Castelli και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον S. Fabro, ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις.

Απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Δικαστήριο, η Alfer εξήγησε ότι δεν συνάντησε καμιά δυσκολία, σε σχέση με το σύστημα ποσοστώσεων, όσον αφορά τις πωλήσεις της στο διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας παύσεως των εργασιών μεταποιήσεως για λογαριασμό της Acciaieria di Pisogne και του τρίτου τριμήνου του 1981, δεδομένου ότι τότε δεν είχαν καθοριστεί ποσοστώσεις για τις παραδόσεις.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Δεκεμβρίου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 6 Ιανουαρίου 1983, η εταιρεία Alfer SpA (στο εξής Alfer) εγκατεστημένη στην Pisogne, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της ατομικής αποφάσεως C(82) 1631/4 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 1982, που της επέβαλε πρόστιμο κατ' εφαρμογή του άρθρου 58, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 12 της γενικής αποφάσεως 1831/81, της 24ης Ιουνίου 1981, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 180, σ. 1) και, επικουρικώς, τη μείωση του επιβληθέντος προστίμου.

2 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, μέχρι τον Ιούνιο του 1980, η Alfer εκτελούσε πράξεις μεταποιήσεως για λογαριασμό άλλης εταιρείας, μέχρι ποσοστού 60 % περίπου της παραγωγής της. Τον Ιούνιο του 1980, η εταιρεία για λογαριασμό της οποίας εργαζόταν η Alfer πτώχευσε. Από την ημερομηνία αυτή και μετά, η Alfer υποχρεώθηκε, επομένως, να πωλεί την παραγωγή της μόνο για δικό της λογαριασμό.

3 Με την πιο πάνω γενική απόφαση 1831/81, η Επιτροπή εισήγαγε νέο σύστημα ποσοστώσεων με το οποίο καθόριζε προσοστώσεις για κάθε επιχείρηση, όχι μόνο ως προς την παραγωγή, αλλά και ως προς το τμήμα εκείνο της παραγωγής που μπορούσε να παραδοθεί μέσα στην κοινή αγορά. Για τον καθορισμό των ποσοστώσεων παραγωγής και παραδόσεων, το σύστημα αυτό βασιζόταν σε μια

περίοδο αναφοράς, η οποία συνέπιπτε με την περίοδο που η Alfer εξακολουθούσε να εργάζεται ως μεταποιητική επιχείρηση για λογαριασμό τρίτου.

4 Έτσι, βάσει της αποφάσεως 1833/81, της 3ης Ιουλίου 1981, περί καθορισμού των ποσοστών μειώσεως για το τρίτο τρίμηνο του 1981, στο πλαίσιο της αποφάσεως 1831/81 που προαναφέρθηκε (ΕΕ L 184, σ. 6), η Επιτροπή χορήγησε στην Alfer, για το εν λόγω τρίμηνο, ποσόστωση παραγωγής 18 057 τόνων για τις κατηγορίες προϊόντων V και VI ενώ η ποσόστωση παραδόσεων ήταν μόλις 5 079 τόνων. Η ανακοίνωση αυτή των ποσοστώσεων στην Alfer φέρει ημερομηνία 10 Αυγούστου 1981.

5 Στις 28 Αυγούστου 1981, η Alfer απηύθυνε στην Επιτροπή επιστολή με την οποία την πληροφορούσε ότι, ενώ δεν είχε αντίρρηση σχετικά με την ποσόστωση παραγωγής, αντιθέτως, δεν μπορούσε να δεχτεί την ποσόστωση παραδόσεων, δεδομένου ότι είχε υπολογιστεί βάσει ποσότητας αναφοράς που αφορούσε περίοδο κατά την οποία η Alfer ασκούσε μεταποιητική δραστηριότητα για λογαριασμό άλλης εταιρείας μέχρι ποσοστού 60 % περίπου του συνόλου της παραγωγής της, αυτό δε το τμήμα παραγωγής το πωλούσε στη συνέχεια αυτή η άλλη εταιρεία στην κοινή αγορά.

6 Η Alfer δεν έλαβε απάντηση σ' αυτή την επιστολή, αλλά η Επιτροπή απέκτησε με την απόφασή της 2804/81 της 23ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ L 278, σ. 1) νομική βάση για την αντιμετώπιση καταστάσεων όπως αυτή της Alfer. Το άρθρο 8 της αποφάσεως 1831/81, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2804/81, προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί, εφόσον η επιχείρηση αποδείξει ότι ο καθορισμός της ποσότητας αναφοράς της προκαλεί σοβαρά προβλήματα, να προβεί σε κατάλληλη προσαρμογή αυτής της ποσότητας, ιδίως στην περίπτωση που το ποσοστό των παραδόσεων της επιχειρήσεως στην κοινή αγορά σε σχέση με τη συνολική της παραγωγή κατά την περίοδο των δώδεκα καλύτερων μηνών είναι κατώτερο από 90 %.

7 Με έγγραφο της 4ης Νοεμβρίου 1981, η Επιτροπή, βάσει του εν λόγω άρθρου, ανακοίνωσε στην Alfer ότι για το τρίτο τρίμηνο του 1981 καθόριζε την ποσόστωσή της όσον αφορά τις παραδόσεις της σε 15 091 τόνους. Από αυτό το έγγραφο προκύπτει ότι η αύξηση της ποσοστώσεως παραδόσεων υπολογίστηκε βάσει ποσότητας αναφοράς που αντιστοιχεί με 90 % της παραγωγής αναφοράς

της Alfer, δηλαδή με το μέγιστο δυνατό ποσοστό που προβλέπεται από την απόφαση 2804/81. Δεδομένου ότι αυτή η ανακοίνωση νέας ποσοστώσεως έγινε μετά τη λήξη του τρίτου τριμήνου, η Επιτροπή επέτρεψε στην Alfer να μεταφέρει στο τέταρτο τρίμηνο το μέρος της αυξήσεως της ποσοστώσεως που δεν θα είχε καταστεί δυνατό να χρησιμοποιηθεί στη διάρκεια του τρίτου τριμήνου.

8 Η Alfer δεν προσέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου ούτε την πρώτη ανακοίνωση περί ποσοστώσεων, της 10ης Αυγούστου 1981, ούτε τη δεύτερη με ημερομηνία 4 Νοεμβρίου 1981.

9 Με έγγραφο της 25ης Φεβρουαρίου 1982, η Επιτροπή προσήψε στην Alfer ότι υπερέβη, κατά 2 402 τόνους, την ποσόστωση παραδόσεων που προέκυπτε από την τελευταία ανακοίνωση και παρέσχε στην επιχείρηση την ευκαιρία να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της σύμφωνα με το άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Στην απάντησή της της 9ης Μαρτίου 1982, η Alfer δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι ήταν διατεθειμένη να μειώσει κατά 2 402 τόνους τις παραδόσεις της στην κοινή αγορά, στη διάρκεια ενός μεταγενέστερου τριμήνου, προκειμένου να συμψηφίσει την προαναφερθείσα υπέρβαση.

10 Με την επίδικη απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1982, η Επιτροπή διαπίστωσε την υπέρβαση και, εφαρμόζοντας το κατά κανόνα επιβαλλόμενο πρόστιμο των 75 ECU ανά τόνο που προβλέπεται στο άρθρο 12 της αποφάσεως, 1831/81, επέβαλε στην Alfer πρόστιμα 180 150 ECU, δηλαδή 241 498 281 λιρετών.

11 Με την υπό κρίση προσφυγή, η Alfer ζητεί την ακύρωση αυτής της αποφάσεως και, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου. Προς το σκοπό αυτό τονίζει ότι η πρώτη ποσόστωση που ανακοινώθηκε στην επιχείρηση στις 10 Αυγούστου 1981 ήταν προδήλως άδικη, ότι η δεύτερη ποσόστωση δεν ανακοινώθηκε παρά στις 4 Νοεμβρίου 1981, δηλαδή μετά τη λήξη του τρίτου τριμήνου και επομένως ήταν αναδρομικής ισχύος και ότι υπάρχει αντίφαση στο γεγονός ότι ενώ η Επιτροπή της επέτρεψε να μεταφέρει μέρος αυτής της ποσοστώσεως που δεν χρησιμοποιήθηκε στο επόμενο τρίμηνο, της αρνήθηκε τη δυνατότητα να μειώσει τις παραδόσεις μεταγενέστερου τριμήνου προκειμένου να συμψηφίσει την υπέρβαση.

12 Οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί διότι αφορούν τις δύο ατομικές αποφάσεις που δεν προσεβλήθησαν ενώπιον του Δικαστηρίου εμπροθέσμως. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, παρατηρείται ότι

μείωση των παραδόσεων στη διάρκεια μεταγενέστερου τριμήνου δεν είναι δυνατό να επανορθώσει την προηγούμενη πλημμέλεια, δεδομένου ότι η καθοριστική περίοδος για την εφαρμογή του συστήματος ποσοστώσεων είναι τρίμηνη.

13 Επομένως, η Επιτροπή δικαίως δέχτηκε στην επίδικη απόφαση παραβίαση εκ μέρους της προσφεύγουσας των υποχρεώσεων που είχε δυνάμει του κοινοτικού δικαίου και της επέβαλε πρόστιμο. Συνεπώς η αίτηση περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.

14 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ζήτησε, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον οι περιστάσεις των οποίων γίνεται επίκληση μπορούν να δικαιολογήσουν τέτοια μείωση.

15 Η Επιτροπή ομολογεί ότι η ποσόστωση παραδόσεων που αναφέρεται στην πρώτη της ανακοίνωση ήταν άδικη και ότι η δεύτερη έγινε πολύ αργά ώστε να μπορέσει η επιχείρηση να προσαρμόσει αναλόγως τις παραδόσεις της για το συγκεκριμένο τρίμηνο. Υπογραμμίζει, εντούτοις, ότι η ισχύουσα τότε γενική απόφαση δεν της επέτρεπε να λάβει υπόψη της τις δυσχέρειες της επιχειρήσεως· ότι, με την απόφασή της 2804/81 της 23ης Σεπτεμβρίου 1981, απέκτησε το συντομότερο δυνατό την απαραίτητη σχετική νομική βάση· ότι έκανε πλήρη χρήση αυτής της αποφάσεως με την ποσόστωση που χορηγήθηκε στην επιχείρηση στις 4 Νοεμβρίου 1981 και ότι η υπέρβαση, ακόμη και σε σχέση με αυτή τη μεγίστη ποσόστωση, δείχνει έλλειψη προσπάθειας εκ μέρους της επιχειρήσεως να περιορίσει τις παραδόσεις στη διάρκεια του συγκεκριμένου τριμήνου.

16 Πράγματι, από το σύστημα ποσοστώσεων, και ιδίως από την απόφαση 1833/81 περί καθορισμού των ποσοστών μειώσεως για το τρίτο τρίμηνο του 1981, προκύπτει ότι οι ποσοστώσεις που καθορίζουν τις ποσότητες που μπορούν να παραδοθούν στην κοινή αγορά, ήταν εν πάση περιπτώσει, αισθητά κατώτερες από αυτές που είχαν επιβληθεί στην παραγωγή. Παραδίδοντας στην κοινή αγορά σχεδόν το σύνολο της ποσοστώσεως της παραγωγής, την οποία δεν είχε καθόλου αμφισβητήσει, η Alfer δεν φέρθηκε συνετά.

17 Απεναντίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή μπορούσε να προβλέψει παρόμοιες καταστάσεις και επομένως όφειλε να συντάξει τις γενικές της αποφάσεις κατά τρόπο ώστε να μπορεί να επανορθώσει τα μειονεκτήματά τους σε σύντομο

χρονικό διάστημα. Εν πάση περιπτώσει, δικαίως η Alfer προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν ενήργησε σχετικά με το θέμα της παρά μόνο με την απόφασή της της 4ης Νοεμβρίου, δηλαδή μετά το τέλος του εν λόγω τριμήνου, ενώ ήταν ενήμερη του προβλήματος που αντιμετώπιζε η επιχείρηση από τη λήψη της επιστολής της της 28ης Αυγούστου. Εφόσον η Επιτροπή είχε πληροφορηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο τις εξαιρετικές δυσχέρειες της επιχειρήσεως όσον αφορά την τήρηση της ποσοστώσεως παραδόσεως που είχε χορηγηθεί με την πρώτη απόφαση, όφειλε να ανακοινώσει εγκαίρως ποιες ήταν οι προθέσεις της προκειμένου να επανορθώσει αυτή την άδικη κατάσταση και με ποιον τρόπο η επιχείρηση μπορούσε να αντιμετωπίσει τις δυσχέρειές της χωρίς τον κίνδυνο να υπερβεί την οριστική ποσόστωση. Λόγω αυτών των παραλείψεων, η Επιτροπή οφείλει να αναλάβει μεγάλο μέρος της ευθύνης όσον αφορά τη διαπιστωθείσα υπέρβαση.

18 Βάσει αυτών των σκέψεων, το πρόστιμο πρέπει να μειωθεί από 180 150 σε 20 000 ECU δηλαδή σε 26 810 800 λιρέτες.

Επί των δικαστικών εξόδων

19 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε κατά το κύριο μέρος της διαφοράς, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα μειώνεται από 180 150 σε 20 000 ECU, δηλαδή σε 26 810 800 λιρέτες.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Galmot Mackenzie Stuart

Due Everling Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Φεβρουαρίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

Y. Galmot

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ GERHARD REISCHL ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Στις 10 Αυγούστου 1981, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση το σύνολο της ποσόστωσης παραγωγής της, όσον αφορά τις ομάδες προϊόντων V και VI κατά το τρίτο τρίμηνο του 1981 βάσει της αποφάσεως 1831/81 (ΕΕ L 180 της 1. 7. 1981, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1832/81 (ΕΕ L 184 της 4. 7. 1981, σ. 1) και ότι από την ποσότητα αυτή — επρόκειτο για 18 057 τόνους — μπορούσαν να παραδοθούν στην κοινή αγορά 5 079 τόνοι.

Κατά του καθορισμού της εν λόγω ποσοστώσεως παραγωγής η προσφεύγουσα δεν έχει τίποτε να αντιτάξει, προφανώς όμως είχε αντιρρήσεις για τον περιορισμό των δυνατοτήτων της όσον αφορά τις παραδόσεις στην κοινή αγορά. Σε έγγραφο της 28ης Αυγούστου 1981 επισήμανε στην Επιτροπή ότι, μέχρι το τέλος Ιουνίου 1980, το 60 % της παραγωγής είχε πραγματοποιηθεί για λογαριασμό τρίτων και ότι η αντίστοιχη ποσότητα — επειδή παραδόθηκε από τον εντολέα στην κοινή αγορά — δεν ελήφθη υπόψη κατά την εξεύρεση των ποσοτήτων αναφοράς της προσφεύγουσας σύμφωνα με το άρθρο 8 της αποφάσεως 1831/81. Η άλλη επιχείρηση όμως, για λογαριασμό της οποίας η προσφεύγουσα ανέλαβε τη μεταποίηση, έπαυσε τις εργασίες της τον Ιούλιο 1980 και η προσφεύγουσα έπρεπε επο-

1 — Μετάφραση από τα γερμανικά.